

Uw woord
is een lamp voor mijn voet
en een licht op mijn pad
(Ps. 119:105)

Het onze Vader

Het onze Vader wordt ook wel "het gebed des Heren" genoemd en in katholieke kringen het "Paternoster".

In Matth. 6:9/13 geeft de Here Jezus ons een voorbeeld van dit gebed, waarin al de voorwaarden van een gebed in geest en waarheid opgesloten liggen.

Wat allereerst opvalt in dit voorbeeld gebed, is dat het ware gebed niet begint met het noemen van onze persoonlijke belangen, maar met de belangen, die God aangaan: Uw Naam, Uw Koninkrijk, Uw wil.

Het voorbeeld gebed begint met de woorden:

9a Onze Vader, die in de hemelen zijt.

Het woord voor 'hemel' is een woord, dat in het Hebreeuws alleen in het meervoud bestaat, namelijk sjamajiem. De Joden gaan er van uit dat het uitspansel de eerste hemel is.

Paulus verhaalt, dat hij eens werd weggevoerd tot in de derde hemel (2 Cor. 12:3) en Salomo zegt in zijn gebed tot God: "Zie, de hemel, zelfs de hemel der hemelen, kan U niet bevatten." (1 Kon. 8:27).

Er wordt vanuit gegaan, dat de hoogste hemel de zevende hemel is.

Om de wonderbare aanhef van het onze Vader te kunnen vatten, moeten wij bedenken, dat de woorden "onze Vader" zelden door gelovigen uit het Oude Verbond genoemd worden. Slechts Jesaja spreekt ze uit in Jesaja 63:16 en 64:8.

Anderen, hoe vertrouwelijk zij ook met Hem omgingen, spraken deze woorden niet uit.

Zij, die uit God geboren zijn, hebben God als Vader gekregen. Het is een geestelijke geboorte, die Jezus de wedergeboorte noemt.

Hij zei tegen Nicodemus: Voorwaar, voorwaar, Ik zeg u, tenzij iemand wederom geboren wordt, kan hij het Koninkrijk Gods niet zien. (Joh. 3:3)

En men wordt uit God geboren, wanneer men Jezus aangenomen heeft als zijn Zaligmaker en Heer. (Joh. 1:12/13)

Echter, men komt dan als een klein geestelijk kind ter wereld. Daarom spoort de apostel Petrus ons aan met de volgende woorden:

En verlangt als pasgeboren kinderen naar de redelijke, onvervalste melk, opdat gij daardoor moogt opwassen tot zaligheid. (1 Petrus 2:2)

Herziene Statenvertaling:

En verlang vurig, als pasgeboren kinderen, naar de zuivere melk van het Woord opdat u daardoor mag opgroeien.

Sommige christenen verhalen, dat er inderdaad een moment in hun leven kwam, dat zij in een persoonlijk gebed, Jezus als hun Zaligmaker en Heer hebben aangenomen.

Anderen verhalen, dat die wedergeboorte bij hen door de werking van het woord der waarheid plaats vond, zoals Jacobus schrijft in Jac. 1:18 waar staat:

Naar zijn raadsbesluit heeft Hij ons voortgebracht door het woord der waarheid, om in zekere zin eerstelingen te zijn onder zijn schepselen.

Onze Vader, die in de hemelen zijt: Hij is onze Vader, niet alleen de uwe, maar ook die van vele anderen. Hij is onze Vader, die in de hemelen is.

Voor Vader wordt hier het Aramese woord: *Abba* gebruikt wat *Pappa* betekent. Dat klinkt teder, en Hij is tevens hoog verheven boven elke een aardse vader. Hij is: Onze Vader, die in de hemelen is.

9b Uw naam worde geheiligd.

Mozes heiligde Gods Naam niet, omdat hij boos werd op het volk Israël en niet tegen de rots sprak, zoals de Heere hem had opgedragen, maar de rots sloeg. (Num. 20).

Als wij boos worden en mopperen in ons dagelijks leven, dan heiligen wij daarmee Gods Naam niet.

Maar als wij bidden: "Uw Naam worde geheiligd" dan kunnen wij tevens om genade en kracht vragen, om in ons dagelijks leven Hem te heiligen door onze woorden en daden.

Zijn naam is: Vader en Hij is heilig. En, zo staat er in 1 Petrus 1:15

Gelijk Hij, die u geroepen heeft, heilig is, wordt ook gijzelf heilig in al uw wandel.

Er staat: wordt ook gijzelf heilig in al uw wandel, dus het gaat om een heiligings proces, waarbij we – zoals Petrus in datzelfde stukje schrijft, namelijk in vers 13 – onze hoop *volkomen* mogen vestigen op de *genade*, die ons gebracht wordt door de openbaring van Jezus Christus.

10a Uw Koninkrijk kome.

Door Jezus is dit Koninkrijk in onze harten gekomen want Jezus zegt – en zo staat het letterlijk in de grondtekst – in Lucas 17:21 *Het Koninkrijk Gods is binnen in u.*

Het Koninkrijk Gods bevindt zich in ons hart.

Het bestaat uit rechtvaardigheid, vrede en blijdschap door de heilige Geest zoals in Rom. 14:17 staat.

Jezus zei tegen Pilatus, dat Zijn Koninkrijk niet van deze wereld is. Wij leven hier op een aarde waar de satan nog macht heeft. Jezus noemde de duivel de overste van deze wereld.

Wij echter, als kinderen van God, zijn uit zijn macht verlost en overgebracht in het Koninkrijk van de Zoon van Gods liefde, zoals in Col. 1:13 staat:

Hij heeft ons verlost uit de macht der duisternis en overgebracht in het Koninkrijk van de Zoon zijner liefde.

Met de bede: Uw Koninkrijk kome wordt bedoeld: Het Koninkrijk wat komt, Gods hemels Koninkrijk.

Paulus schrijft in 2 Tim. 4:18a

De Here zal mij beveiligen tegen alle boos opzet en behouden in zijn hemels Koninkrijk brengen.

Maar ook de bede: Laat Uw Koninkrijk in de harten van mensen worden uitgebreid. Dat nog vele mensen tot erkenning der waarheid mogen komen.

En het is ook goed in dit verband, om de woorden van Jezus in praktijk te brengen, die Hij noemt in Mt. 9:37/38

Toen zei Hij tot zijn discipelen: De oogst is wel groot, maar arbeiders zijn er weinig. Bidt daarom de Heer van de oogst, dat Hij arbeiders uitzende in zijn oogst.

10b Uw wil geschiede, gelijk in de hemel, alzo ook op de aarde.

Het is ronduit geweldig, om de wil van God te doen, want dan veranderd donkerheid in licht en droefheid in vrolijkheid.

Het is ook de voorwaarde om het Koninkrijk der hemelen te kunnen binnengaan, want Jezus sprak:

Niet een ieder, die tot Mij zegt: Here, Here, zal het Koninkrijk der hemelen binnengaan, maar wie doet de wil mijns Vaders, die in de hemelen is. (Mt. 7:21)

Hieruit volgt, dat de enige voorbereiding voor het ingaan in het Koninkrijk der hemelen, het doen van Gods wil is.

Niemand komt daar, dan die geleerd heeft Gods wil te doen.

Er staan twee plaatsen in het N.T. waar duidelijk Gods wil bekend is gemaakt aan ons.

Dankt onder alles, want dat is de wil Gods in Christus Jezus ten opzichte van u. (1 Thes. 5:18)

Uw wil geschiede en zijn wil is, dat we danken onder alles.

De houding van dankzegging en lofprijzing maakt Gods kracht in ons leven vrij. De houding van mopperen en klagen blokkeert die kracht

Maar zult u misschien denken: wat geeft het nou om een beetje te klagen. Dat is toch niet zo erg. Wat maakt dat nou voor verschil.

Het maakt *veel verschil uit*. Alles hang er van af, hoe wij reageren op de kleine dingen, die in ons leven op ons afkomen.

Kleine dingen hebben toch een grote betekenis, omdat dit het niveau is, waarop wij leven.

De kleine dingen, die onze houding willen beïnvloeden aan de ontbijttafel, of in de lange rij van wachtenden in de supermarkt.

In 1 Cor. 10:10 staat:

En mort niet, zoals sommigen van hen deden, en zij kwamen om door de verderfengel. Dit is hun overkomen tot een voorbeeld voor ons.

"Uw wil geschiede" en die duidelijke wil van God wordt ook genoemd in 1 Thes. 4:3 waar staat: Dit wil God: uw heiliging.

Dat is precies wat God met u en mij wil: dat wij ons geheel en al toewijden aan Hem.

*Mt. 6:11
Geef ons heden ons dagelijks brood.*

In het hier tweemaal gebruikte woordje "ons" zit een onzelfzuchtig vragen. Onze Vader wil voorzien in al onze stoffelijke behoeften.

Maar dat niet alleen, want in Mt. 4:4 staat ook: Niet alleen van brood zal de mens leven, maar van alle woord, dat uit de mond Gods uitgaat.

12 En vergeef ons onze schulden, gelijk ook wij vergeven onze schuldenaren.

Weer twee keer het woordje "onze".

Wanneer Jezus spreekt over een koning, die afrekening wilde houden met zijn slaven, werd er één voor hem geleid die hem 10.000 talenten schuldig was. Die schuld werd hem kwijtgescholden.

Daarna greep die slaaf een medeslaaf die hij tegen kwam bij zijn keel, die hem 100 schellingen schuldig was, en hij wilde hem dat niet kwijtschelden maar zette hem zelfs gevangen.

10.000 talenten ten opzichte van 100 schellingen is een verhouding van ongeveer 50:1. Wanneer we er dus aan denken, wat ons zelf door God vergeven is, is het ook niet moeilijk om anderen te vergeven.

Petrus vroeg aan Jezus: Hoeveel maal moet ik vergeven? Zeven keer? We weten het antwoord van Jezus: niet zeven keer maar zeventig maar zeven keer en dat wil zeggen: altijd.

13 En leid ons niet in verzoeking maar verlos ons van de boze.

God Zelf verzoekt niemand maar de woorden: *leid ons niet in verzoeking* is een gebed om leiding en bewaring. Bewaar ons Heere, voor het kwade.

Het gelovig gebed eindigt in aanbidding:

13b Want Uwer is het Koninkrijk en de kracht en de heerlijkheid in der eeuwigheid. Amen.

De woorden uit Math. 6:13 staan in de bijbel tussen grote haken en dat betekent dat zij niet in de oorspronkelijke tekst stonden en dus ook niet door Jezus zijn uitgesproken.

Hoewel deze toevoeging op zich genomen waar en goed is, staat ze ook niet genoemd in het "onze Vader" die Lucas noemt in hoofdstuk 11:2 t/m 4.

Toch is deze toevoeging zuiver en mooi; met een lofprijzing wordt zo het "onze Vader" beëindigd.

Als wij bidden: "Uw Naam worde geheiligd" dan kunnen wij tevens om genade en kracht vragen, om in ons dagelijks leven Hem te heiligen door onze woorden en daden.

Een passend gebed hiervoor zijn de woorden van David in Psalm 19:15 waar staat:

Mogen de woorden van mijn mond en de overleggingen van mijn hart, U welgevallig zijn, o Here, mijn rots en mijn verlosser!

In het jaar 1516 werd de eerste versie van het nieuwe testament door middel van de boekdruckers verspreid en zag het "onze Vader" er als volgt uit:

*Onse Vader, die in de hemelen [zijt]
Uwen naem werde gheheylicht.*

*Uw' Coninckrijcke come.
Uwen wille geschiede gelijck inden Hemel
[also] oock op der aerden.*

Ons' dagelicks broodt geeft ons heden.

*Ende vergeeft ons onse schulden, gelijk
oock wy vergeven onse schuldenaren.*

*Ende en leydt ons niet in versoekinghe,
maer verlost ons van den boosen.*

*Want uw' is het Coninckrijcke,
ende de cracht, ende de heerlicckheit
inder eeuwicheyt, Amen.*